

Yvonne Widekär

Från: Tommy Widekär <ranchboy3@hotmail.com>
Skickat: den 28 mars 2000 18:53
Till: coolboy22@spray.se; ewa.thylen@usa.net; magnus.westlund@seb.se; Christer.alvin@telia.com; k_rok2000@hotmail.com; mojgan_77@hotmail.com; Sylvia_bor@hotmail.com; oskar_modin@hotmail.com; natalia_pareja@hotmail.com; ananas80@hotmail.com; bajen.fan@telia.com; bengt.hakansson@fargelanda.se; bettan666@hotmail.com; wingard@2.sbbs.se; dancopesen@hotmail.com; camilla_kantor@hotmail.com; dan_lex@hotmail.com; Mattias.Edvinson@wartsilansd.com; elimareri@telia.com; makikomi@hotmail.com; jan.nyvall@swipnet.se; j.rudqvist@telia.com; como.steros@swipnet.se; chrille_sole@hotmail.com; erik.kunder@fargelanda.mail.telia.com; linda.kunder@telia.com; rudqvist@hotmail.com; Widekär Yvonne; punimurp@hotmail.com; micke.s@fargelanda.mail.telia.com; londareldhand@hotmail.com; hakansson@telia.com; NORE.WIDEKARR@F.SJ.SE; odd_arild@yahoo.com; it1.map@memo.volvo.se; geckok@algonet.se; ronny.widekär@telia.com; o.rudqvist@fargelanda.mail.telia.com; sigge2@hotmail.com; bergchristian@yahoo.no; sportig84@hotmail.com; Taeko_kino@hotmail.com; andreas.thulin@beta.telenordia.se; w.widekär@telia.com
Ämne: Snickers(veckobrev 30,vecka 12, ar 2000)

Mina vänner,

Jag har genomlidit en sådan där "baklangesdag" då det mesta gått snett och inte har jag fått i väg mitt veckobrev. Humoret är inte det bästa och det mesta verkar gå snett, så kanske borde jag lägga ner det här och gå hem och lägga mig i stallet?

Jag blir kvar och kämpar, men en stark hungerkänsla kommer över mig och jag funderar ytterligare en gång på att ge upp. "varför är det så varmt här jämnt", tänker jag och ser mig om i datalabbet. Det är "utsalt" ännu en gång och flera kollar för att komma till. "min plats får ni inte" tänker jag och vänder min blick ner mot tangentbordet igen. Hunger, hunger, panik, panik!

Jag reser mig upp, visar tydligt att jag tänker behålla platsen genom att sprida ut mina saker överallt på banken. Jag kommer ut i biblioteket, svänger av till vänster och tar trappan ner till första vaningen. Jag andas djupt, det är svalare här och bättre luft. Jag går fram till vendingmaskinerna, letar efter mynt i mina fickor. Finns inga, så jag plockar fram en sedel...ingen växelautomat...! Okey, jag testar glassmaskinen.

Om man kör in en dollar sedel där och trycker på myntretur direkt efter brukar man få ut mynt, men det funkar förstås inte nu. Försöker att tvinga in min sedel, men maskinen tar inte emot den. Testar Frutopia i stallet, i med sedeln, trycker på retur....DET FUNKAR INTE! Jag blir tvungen att trycka på en av knapparna och en misstänkt illasmakande grön kiwiberry Ruckus ramlar ut. Fy vad hämiskt! Kollar efter en papperkorg att slänga den i, men det verkar inte finnas någon. Stoppas den i min ficka i mina shorts. Vill inte bli ertappad med dryck i biblioteket och sedan få bannor av en korkad bibliotekarie.

Jag kommer på att kopieringsmaskinerna är kopplade till en myntväxlare.

Mycket stolt över att komma på den kanoniden glider jag fram till kopieringsmaskinerna. Sådär, en dollar i maskinen och så trycka på retur...Naha...!!!!Det funkar inte förstås, men en dollar för kopiering har jag!!

Jag ger upp. Med stor besvikelse lämnar jag kopieringsrummet och går upp till andra vaningen igen. Val upp får jag nya krafter...kanske skall jag passa på att kopiera lite nu. Jag behöver ju faktiskt mer kopier på mina intyg och betyg. Jag letar fram mina papper ur ryggsacken och på vägen ut från labbet, frågar en tjej om jag är klar med datorn, men jag ger henne bara en otrevlig blick och tänker "tror inte det", men jag säger ingenting.

Har ingen speciell lust att konfronteras med någon nu, framförallt inte en tjej med kanske oanade talanger att sänka en man som mig totalt.

Knockout? NEJ TACK!

Jag står i kopieringsrummet igen, laddar med ett betyg, trycker start....FUNKAR INTE! "Add toner", kan jag läsa från displayen. Jag är nära att koka över av vrede!

Gar upp igen, går fram till disken, ber att få växla en dollar till Quarters. Ids inte bra om kopieringsmaskinen. Bibliotikarien är för en gangs skull medgörlig och jag tackar och ger henne ett glatt, men falskt leende. På vägen ner igen spelas Snickersreklamen upp i mitt huvud. "Grab a snickers"

Alla snickers är förstås slut och inget annat tankbart att satsa på. Kanske ändå... Jag bestämmer mig för en liten chipspåse, tar en till för säkerhets skull.

Öppnar den första och vrakar i mig innehållet. Öppnar den andra också och gör lika dant med den. På vägen upp för trapporna stöter jag på mitt "hatobjekt" bland alla bibliotikarier och det är just när jag håller i mig de sista smulorna i påsen.

"Hej Tommy, jag måste tyvärr rapportera det här", säger hon med sin alltid otrevliga röst. Jag inser att nu är jag illa ute, den här madammen tycker inte om mig. Jag ber om ursäkt, säger som det är, att jag faktiskt åt mina chips nere i snacksrummet, att jag var på väg att slänga min tomma påse men att jag inte fann någon skräpkorg.

"Jag är ledsen, jag måste ändå rapportera det här även om jag inte gillar det, men du vet.."

"Ja, jag vet tankar jag, POLICY, det är i vanlig ordning din jakta amerikanska förbannade POLICY som gäller."

"Du är medveten om att det här är din tredje anmärkning på ditt "biblioteksrecord", det innebär att jag måste anmäla dig till disciplin nämnden."

Jag är tyvärr allt för medveten om det hon säger och jag tänker på de tidigare gångerna som denna människa trakasserat mig. Jag tänker också på den förklaring som hon tidigare givit till att man inte får äta i bibliotek.

"Äter man i biblioteket kommer det lätta smulor på golvet och blir det smulor och mattrester på golvet kommer det rattor och rattorna flyttar då in och äter upp alla bocker."

Jag har aldrig hört talas om något så korkat tidigare. Om hon sagt att folk solar och spiller och det kladdar och det är allmänt osmart att tillåta mat och dryck, men den här historien om rattor....

Jag försöker en sista gång rädda mitt skinn. Titta här säger jag samtidigt som jag vänder upp och ner på påsen, men samtidigt som jag säger att den är tom droser massa ackliga, otrevliga, oönskade, ovanliga chipssmulor ner i trappan. Jag är totalt förlorad.

Min "ovan" säger ingenting utan vänder bara om och går upp. Jag misstänker att hon är väldigt ilsk nu.

"Jag ville ju bara ha en vanlig Snickers ropar jag efter henne", på svenska.

När jag senare lugnat ner mig såpass mycket så att jag kan gå fram till disken för att be om en utskrift på mitt "Record" kan jag läsa följande:

"upprepade trotsningar av Jack Tavers biblioteksregler, samt "förolampande språk innehållande svordomar och dylikt till personal."

Det här är inte sant tänker jag, jag ville ju bara ha en snickers, det var ju allt och sen allt detta....

Jag borde givetvis INTE ropat efter henne på svenska, jag skulle givetvis ropat "Grab a snickers"!

Tommy Widekarr, verkligheten, Världen

Get Your Private, Free Email at <http://www.hotmail.com>